

27.9.2011

A7-0178/13

Módosítás 13
Sharon Bowles

a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében

Jelentés

A7-0178/2011

Corien Wortmann-Kool

A költségvetési egyenleg felügyelete és a gazdaságpolitikák felügyelete és összehangolása
COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)

Rendeletre irányuló javaslat

–

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI*

a Bizottság javaslatához

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről
és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

a javaslat nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

a rendes jogalkotási eljárás keretében eljárva,

mivel:

- (1) Az *Európai Unió működéséről szóló szerződés (az EUMSZ)* rendelkezései szerint az Unión belül a tagállamok gazdaságpolitikáinak koordinációja feltételezi a következő irányadó elvek betartását: stabil árak, rendezett államháztartás és

* * Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a **■** jel mutatja.

¹ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

monetáris feltételek, valamint fenntartható fizetési mérleg.

- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletből¹, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletből² és a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalásból³ állt. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet 2005-ben az 1055/2005/EK, illetve az 1056/2005/EK rendelet módosította. Ezenkívül 2005. március 20-án a Tanács elfogadta „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” szóló jelentést.
- (3) A Stabilitási és Növekedési Paktum alapja a rendezett államháztartás mint olyan eszköz céljának kitűzése, amely segít megteremteni a feltételeket a pénzügyi stabilitáson alapuló árstabilitáshoz és a dinamikus, fenntartható növekedéshez, **elősegítve ezáltal az Unió fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló célkitűzéseinek megvalósítását.**
- (4) A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágát előírja, hogy a tagállamoknak teljesíteniük kell és fenn kell tartaniuk a középtávú költségvetési célkitűzésüket, és e célból stabilitási és konvergenciaprogramot kell benyújtaniuk.
- (4a) A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágát tekintetében hasznos lenne a szigorúbb felügyelet, mivel így biztosítani lehetne, hogy a tagállamok összhangban legyenek az uniós költségvetési koordinációs kerettel, és annak megfeleljenek.**
- (5) A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtása során szerzett tapasztalat fényében a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmát és a vizsgálatukra szolgáló eljárást **nemzeti és uniós szinten egyaránt tovább kell fejleszteni.**
- (5a) A stabilitási és konvergenciaprogramokban meghatározott költségvetési célkitűzéseknek kifejezetten figyelembe kell venniük az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, az Unió és a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokkal és általában a reformprogramokkal összhangban elfogadott intézkedéseket.**
- (5b) A stabilitási és konvergenciaprogramokat az elkövetkező évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt kell benyújtani és értékelni. Ennek megfelelően meg kell határozni a stabilitási és konvergenciaprogramok benyújtásának konkrét határidejét. Figyelembe véve az Egyesült Királyság költségvetési évének sajátos jellegét, külön rendelkezéseket kell megállapítani konvergenciaprogramjainak benyújtási időpontjára vonatkozóan.**
- (5c) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell**

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

² HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

³ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.

rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a kiküldetések, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.

- (5d) A Gazdasági és Monetáris Unió működésének első évtizede során szerzett tapasztalatok és az elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.*
- (5e) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia, amelynek a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára kell épülnie, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (a Stabilitási és Növekedési Paktum), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre (többek között az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletre).*
- (5f) A Stabilitási és Növekedési Paktumnak és a teljes gazdaságirányítási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezései alól.*
- (5g) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és megfelelőbb időben történő bevonására. Annak tudatában, hogy e dialógus keretei között az Európai Parlament tárgyalófelei az európai intézmények és azok képviselői szervei, az Európai Parlament illetékes bizottsága dönthet úgy, hogy a tanácsi ajánlás 6. cikkének (2) bekezdése és 10. cikkének (2) bekezdése értelmében érintett tagállamot is bevonja az eszmecserebe. A tagállamok részvétele önkéntes.*
- (5h) A stabilitási és konvergenciaprogramokat és a nemzeti reformprogramokat koherens módon kell kidolgozni, és benyújtásuk időpontját össze kell hangolni. A programokat a Tanácsnak és a Bizottságnak kell benyújtani. A programokat nyilvánosságra kell hozni.*
- (5i) Az európai szemeszter keretében a felügyeleti és koordinációs ciklus az év elején horizontális felülvizsgálattal kezdődik, amelynek során a Bizottság és a Tanács véleménye alapján az Európai Tanács felméri az Unió és az euróövezet előtt álló főbb kihívásokat, és stratégiai iránymutatást nyújt a szakpolitikákat illetően. Mielőtt az Európai Tanács hozzáfogna a téma vizsgálatához, az éves felügyeleti ciklus kezdete előtt az Európai Parlament még időben megtárgyalja azt. A stabilitási és konvergenciaprogramok és a nemzeti reformprogramok elkészítésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az Európai Tanács által nyújtott horizontális iránymutatást.*

- (5j) *A Stabilitási és Növekedési Paktum iránti nemzeti felelősségvállalás növelése érdekében a nemzeti költségvetési kereteket maradéktalanul hozzá kell igazítani az Unióban megvalósuló többoldalú felügyelettel kapcsolatos célkitűzésekhez, és különösen az európai szemeszterhez.*
- (5k) *A meghozott döntések átláthatósága, a felelősségvállalás és az elszámoltathatóság fokozása érdekében az egyes tagállamok politikai berendezkedésének megfelelően a nemzeti parlamenteket be kell vonni a szemeszter munkájába, és a stabilitási és konvergenciaprogramok, valamint a nemzeti reformprogramok készítésébe. A szemeszter keretében adott esetben konzultálnak a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. A szemeszter keretében az EUMSZ és a nemzeti és politikai megállapodásoknak megfelelően konzultálnak az érdekelttel – különösen a szociális partnerekkel – az uniós intézmények által megvitatandó főbb politikai dokumentumok kidolgozásáról.*
- (6) A költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzés betartása lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a GDP 3%-ában meghatározott referenciaérték tekintetében biztonsági tartalékkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy biztosítsák *a fenntartható államháztartást vagy* a gyors előrelépést a fenntarthatóság felé, a költségvetési mozgástér *megőrzése mellett*, különös tekintettel az állami beruházási szükségletekre. *A középtávú költségvetési célkitűzést a Stabilitási és Növekedési Paktum céljaival összhangban rendszeresen frissíteni kell, mégpedig egy olyan közösen elfogadott módszer alapján, amely megfelelően tükrözi az államháztartás számára felmerülő explicit és implicit kötelezettségek kockázatát.*
- (7) A középtávú költségvetési célkitűzés elérésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget a *középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pálya* elveinek meghatározása révén kell érvényesíteni. *Ezen elveknek többek között biztosítaniuk kell, hogy a váratlan – azaz a gazdasági növekedés üteme alapján nem tervezett – bevételeket adósságcsökkentésre irányozzák elő.*
- (8) A középtávú költségvetési célkitűzés teljesítésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget az euróövezethez tartozó tagállamokra és a *részt nem vevő* tagállamokra egyaránt alkalmazni kell.
- (9) *Azt, hogy sikerült-e megfelelő eredményeket elérni a középtávú költségvetési célkitűzés elérése érdekében, a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, amelynek részét képezi a kiadások elemzése a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül. E tekintetben és a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséig mindvégig az államháztartási kiadások növekedésének mértéke általában nem lépheti túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, az ezen mértéket meghaladó kiadásnövekedést ugyanis az államháztartási bevételek növelése ellensúlyozza, a diszkrecionális bevételcsökkentést pedig a kiadások csökkentése kompenzálja. A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét közösen elfogadott módszerekkel kell kiszámítani. A Bizottság nyilvánosságra hozza az*

előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét. Figyelembe kell venni a beruházási kiadások potenciálisan igen nagy mértékű változékonyságát, különösen a kis tagállamok esetében.

- (9a) *A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető gyorsabb korrekciós pályát kell megkövetelni azoktól a tagállamoktól, amelyek esetében az államadósság mértéke meghaladja a GDP 60 %-át, vagy jelentős a veszélye, hogy a teljes államadósság nem tartható fenn.*
- (10) *A gazdaságélénkítés elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérést, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euróövezet vagy az EU egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát. A jelentős szerkezeti reformok végrehajtását szintén figyelembe kell venni a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy a megfelelő korrekciós pályától való átmeneti eltérés lehetővé tételekor, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre. E tekintetben külön figyelmet kell fordítani a rendszerszintű nyugdíjreformokra, amelyek esetében az eltérésnek tükröznie kell azt a közvetlen többletköltséget, amely a járulékbefizetéseknek az állami kezelésű pillérből a tőkefedezeti pillérbe történő átirányításából ered. A tőkefedezeti pillér eszközeinek az állami kezelésű pillérbe történő visszautalását egyszeri és átmeneti jellegű intézkedésnek kell tekinteni, ezért az nem vehető figyelembe a középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredmények értékelésének alapjául szolgáló strukturális egyenlegben.*
- (11) *A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős eltérés esetén a Bizottságnak figyelmeztetnie kell az érintett tagállamot, majd a Tanácsnak egy hónapon belül meg kell vizsgálnia a helyzetet, és a szükséges korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlást kell tennie. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Az érintett tagállamnak be kell számolnia a Tanácsnak a megtett intézkedésről. Ha az érintett tagállam a Tanács által megállapított határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedéseket, a Tanácsnak határozatot kell elfogadnia arról, hogy hatékony intézkedés nem történt, és erről jelentést kell benyújtani az Európai Tanácsnak. Fontos, hogy időben felfedezzék, ha az érintett tagállamok nem hozzák meg a megfelelő intézkedéseket, különösen, ha e mulasztás tartósan fennáll. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy vizsgálja felül az ajánlásait. Az euróövezetbe tartozó és az ERM2 tagállamai esetében a Bizottság szükség esetén felkérheti az EKB-t arra, hogy vegyen részt a felügyeleti kiszállásokon. A Bizottság jelentést készít a Tanácsnak a kiszállás eredményéről, és dönthet a jelentésében szereplő megállapítások közzétételéről.*
- (11a) *A Tanács által az EUMSZ 121.cikkének (4) bekezdése – amely politikai intézkedéseket állapít meg a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától*

való jelentős eltérés esete – alapján elfogadott ajánlások teljesítésének elmulasztását megállapító egyedi határozatok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra kell ruházni. A tagállamok gazdaságpolitikája kapcsán az EUMSZ 121. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, Tanácson belüli koordináció részeként ezek az egyedi határozatok a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, fent említett ajánlások figyelemmel kísérésének részét alkotják. A fent említett ajánlás és az EUMSZ 139. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezés nyomon követésére irányuló említett határozatból közvetlenül következik a Tanácsban az eurótól eltérő pénznemmel rendelkező országokat képviselő tagok szavazati jogának felfüggesztése az euró pénznemű tagállamokhoz intézett ajánlások nem-teljesítését megállapító, a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott határozatokra vonatkozó szavazás tekintetében, a nevezett rendelkezések ugyanis az ilyen ajánlások tekintetében az euró pénznemű tagállamok számára tartják fenn a szavazati jogot.

- (12) A részt vevő tagállamokra vonatkozóan az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében egy meghatározott érvényesítési mechanizmust kell létrehozni az EUMSZ 136. cikke alapján olyan esetekre, amikor **a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától** jelentős eltérés áll fenn.
- (13) Az 1466/97/EK rendeletben szereplő hivatkozások esetében figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új cikkszámozását.
- (14) Az 1466/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1466/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

-1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1 cikk

Ez a rendelet a Tanács és a Bizottság többoldalú felügyeletének részeként rögzíti a stabilitási programok és a konvergenciaprogramok tartalmára, beterjesztésére, vizsgálatára és figyelemmel kísérésére vonatkozó szabályokat, hogy korai szakaszban megelőzze a túlzott költségvetési hiány kialakulását, és segítse a gazdaságpolitikák felügyeletét és összehangolását, egyidejűleg támogatva az Unió növekedésre és foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzéseit.”

1. Az 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2 cikk

E rendelet alkalmazásában:

a) „részt vevő **tagállamok:**” azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euró;

- b) „részt nem vevő tagállamok”: azok a tagállamok, amelyek pénzneme nem az euró”.

1a. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1-A. SZAKASZ

A gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter

2-a. cikk

1. *A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács az európai gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó szemeszter szerves részeként és az EUMSZ-ben előírt célkitűzésekkel és előírásokkal összhangban gondoskodik a többoldalú felügyeletről.*

2. *A szemeszter kiterjed:*

- a) *az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;*
- b) *az EUMSZ 148. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok által érvényesítendő foglalkoztatási iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;*
- c) *a tagállamok stabilitási és a konvergenciaprogramjainak e rendelet rendelkezéseivel összhangban történő benyújtására és értékelésére;*
- d) *az Unió növekedési és foglalkoztatási stratégiáját támogató, és az a) és b) pontban részletezett iránymutatásokkal, valamint az éves felügyeleti ciklus kezdetekor a Bizottság és az Európai Tanács által a tagállamoknak nyújtott általános iránymutatással összhangban kidolgozott nemzeti reformprogramok benyújtására és értékelésére;*
- e) *a makrogazdasági egyensúlyhiány a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, ...-i .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁺⁺ szerinti megelőzésének és kiigazításnak felügyeletére*.*

3. *A költségvetést és a szerkezet érintő makroszintű szakpolitikai elképzelések kialakításához szükséges időszerű és átfogó szakpolitikai tanácsadás érdekében a szemeszter keretében és e programoknak a Bizottság által végzett értékelését követően a Tanács az EUMSZ 121. és 141. cikkében, az e rendeletben, valamint a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, ...-i .../2011/EU⁺⁺ említett jogi eszközökre támaszkodva szabályszerűen iránymutatást nyújt a tagállamok részére.*

⁺⁺ HL – kérjük, illessze be e rendelet számát.

A tagállamok a számukra nyújtott iránymutatást gazdasági, foglalkoztatási és költségvetési szakpolitikáik kidolgozása során, valamint az elkövetkező évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatal előtt figyelembe veszik. Az előrehaladást a Bizottság ellenőrzi.

Amennyiben egy tagállam nem veszi figyelembe a számára nyújtott iránymutatást, akkor:

- a) konkrét intézkedéseket kijelölő további ajánlásokat nyújthatnak be számára;*
- b) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság figyelmeztetésben részesítheti;*
- c) az e rendeletben, az 1467/97/EK rendeletben, valamint a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, ...-i .../2011/EU rendeletben említett intézkedések foganatosíthatók ellene.*

Az intézkedések végrehajtását a Bizottság fokozottan ellenőrzi, és ez e rendelet -11. cikke értelmében felügyelő missziókat is magában foglalhat.

4. Az Európai Parlament a meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségtudat és elszámoltathatóság fokozása érdekében a szemeszterben megfelelően részt vesz, különösen az e rendelet 1ab. cikkének megfelelően folytatott gazdasági párbeszéd révén. A szemeszter keretében adott esetben konzultálnak a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. A szemeszter keretében az EUMSZ és a nemzeti és politikai megállapodásoknak megfelelően konzultálnak az érdekeltekkel – különösen a szociális partnerekkel – az uniós intézmények által megvitatandó főbb politikai dokumentumok kidolgozásáról.

Az EUMSZ 121. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Tanács és a Bizottság elnöke és adott esetben az Eurócsoport elnöke évente jelentést tesz az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. E jelentések az e rendelet 2-ab. cikkében hivatkozott gazdasági párbeszéd részét képezik.

** HL L ...”.*

1b. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

*„1-Aa. SZAKASZ
Gazdasági párbeszéd*

2-ab. cikk

1. Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága

meghívhatja a Tanács, a Bizottság és adott esetben az Európai Tanács vagy az Eurócsoport elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az alábbi kérdések megvitatása érdekében:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban Tanács által a gazdaságpolitika fő irányvonalairól nyújtott információk;*
- b) a Bizottság által az éves felügyeleti ciklus elején a tagállamok számára kiadott általános iránymutatás;*
- c) az Európai Tanács által a gazdaságpolitika irányvonalaira vonatkozóan az európai szemeszter kapcsán levont bármifajta következtetés;*
- d) az e rendelet értelmében lefolytatott többoldalú felügyeleti eljárás eredményei;*
- e) az Európai Tanács által a többoldalú felügyelet irányvonalaira és eredményeire vonatkozóan az európai szemeszter kapcsán levont bármifajta következtetés;*
- f) a többoldalú felügyeleti eljárásról az európai szemeszter végén esetlegesen készített összegzés;*
- g) jelentős eltérés esetén az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlás, valamint az Európai Parlamenthez intézett tanácsi jelentés;*

2. A Tanács szabályszerűen nyomon követi a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan kifejti álláspontját.

3. Az Európai Parlament illetékes bizottsága dönthet úgy, hogy a tanácsi ajánlás 6. cikkének (2) bekezdése és 10. cikkének (2) bekezdése értelmében érintett tagállamot bevonja az eszmecserebe.

4. A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

1c. A 2a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Valamennyi tagállam differenciált középtávú célkitűzést alakít ki költségvetési egyenlegére vonatkozóan. Ezek az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzések eltérhetnek az egyensúlyközeli vagy többletet tartalmazó helyzetre vonatkozó követelménytől, ugyanakkor a GDP 3%-ának megfelelő költségvetési hiány tekintetében biztonsági tartalékot kell biztosítaniuk. Minden egyes középtávú költségvetési célkitűzésnek biztosítania kell az államháztartás fenntarthatóságát vagy a fenntarthatóság irányába tett gyors előrehaladást, ugyanakkor költségvetési mozgásteret kell biztosítania, figyelembe véve különösen az állami beruházások szükségességét.

E tényezők figyelembevételével az eurót bevezető tagállamok és az ERM-II.

tagállamok számára ki kell jelölni országspecifikus, egy meghatározott skálán belül a GDP -1%-a és az egyensúly vagy a többlet közötti középtávú költségvetési célkitűzéseket, amelyek ciklikusan igazított, az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes költségvetési helyzetre vonatkoznak.

A középtávú költségvetési célkitűzéseket háromévente felül kell vizsgálni. Az államháztartás fenntarthatóságára jelentős hatást gyakorló szerkezeti reform végrehajtása esetén egy tagállam középtávú költségvetési célkitűzése további felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló ...-i 2011/.../EU tanácsi irányelvvel⁺ összhangban a középtávú költségvetési célkitűzés tiszteletben tartását bele kell venni a nemzeti középtávú költségvetési keretekbe.*

** H L L ...”.*

2. Az 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az egyes résztvevő tagállamok a Szerződés 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy stabilitási program formájában, amely lényeges alapot biztosít **az államháztartás fenntarthatósága számára, ami kedvező hatást gyakorol** az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.”;

b) a (2) bekezdés **a), b) és c) pontja** helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – **ideértve a nettó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 5. cikk (1) bekezdése szerinti növekedéséhez szükséges feltételeket és kritériumokat is** –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését;

aa) tájékoztatás az előregedéssel összefüggő és rejtett kötelezettségekről – például az állami garanciákról – amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatás a stabilitási programnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való

⁺ kérjük illessze be az irányelv számát és időpontját.

összeegyeztethetőségéről;”

- b) *a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a stabilitási program megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;*
- c) *a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú **pozitív költségvetési** hatásokat – többek között a **fenntartható** potenciális növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;*

ba) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A stabilitási programnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a legnaprakészebb bizottsági előrejelzésekkel – és adott esetben egyéb független szervek által készített előrejelzésekkel – kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolással kell ellátni, különösen, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

az a), aa) b) c) és d) pontban foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatároznia;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

*”3. „(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a **megfelelően számszerűsített**, tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.*

4. Minden programnak információkat kell tartalmaznia a státuszáról, nevezetesen arról, hogy a programot mikor terjesztették a nemzeti parlament elé, és hogy a nemzeti parlament kikérte-e a Tanács véleményét a megelőző programra vonatkozóan, vagy adott esetben kapott-e bármilyen ajánlást, figyelmeztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”.

- 3. Az 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4 cikk

1. A stabilitási programokat minden év *áprilisában, lehetőleg április közepéig, de legkésőbb* április 30-ig kell benyújtani. ■
 2. A tagállamok stabilitási programjukat nyilvánosságra hozzák.”
4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5 cikk

1. A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a *stabilitási programjaikban* ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e (*ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is*), a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács *és a Bizottság* megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5%-át véve viszonyítási alapul. A *GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal szembesülő tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság* megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5%-ánál. A Tanács *és a Bizottság* figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban sor került-e fokozottabb korrekciós erőfeszítésekre, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. *Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket.*

A strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében fel kell mérni, hogy sikerült-e megfelelő eredményeket elérni a középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében, és egyúttal el kell végezni a kiadások elemzését is, a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül. Ebből a célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben tekintve megfelel-e a következő feltételeknek ■ :

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lépi túl a *potenciális* GDP-növekedés középtávú *referenciamértékét*, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a *potenciális* GDP-növekedés középtávú *referenciamértékénél* alacsonyabb

értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a **potenciális** GDP-növekedés középtávú **referenciamértékétől**, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;

- c) **azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket**, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem szabad beleszámítani sem a kamatkidadásokat, sem az uniós programokra fordított azon kiadásokat, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokat érintő nem diszkrecionális változásokat.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevételnövekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli kilátásokra vonatkozó, illetve a múltbeli tendenciákon alapuló előrejelzések alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. **A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.**

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a **Bizottság** – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális **fenntartható** növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú **pozitív költségvetési** hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát igazolhatóan befolyásolják.

Különleges figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reform által **az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak**, azzal a feltétellel, ■ hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre.

A Tanács és a **Bizottság** megvizsgálja továbbá, hogy a stabilitási program tartalma elősegíti-e az euróövezeten belüli tartós és **tényleges** konvergencia elérését, a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok

gazdaságpolitikai megfelelnek-e a tagállamok és az Unió *gazdaságpolitikájára és foglalkoztatási politikájára* vonatkozó átfogó iránymutatásainak.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely az államháztartás strukturális egyenlegére egyetlen éven belül a GDP 0,5%-át meghaladó arányú hatást gyakorol, illetve az euróövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

2. A Tanács és a Bizottság a stabilitási program vizsgálatát a program benyújtásától számítva legfeljebb három hónapon belül elvégzi. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács a véleményében felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

5. Az 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6 cikk

1. Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a részt vevő tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a stabilitási programok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltérésének megállapítására ■.

2. Az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelmeztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett korai figyelmeztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és a 121. cikk (4) bekezdésével összhangban a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelmeztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született

tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

Abban az esetben, ha Tanács a Bizottság ajánlására nem hoz az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács a bizottsági elfogadástól számított tíz napon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

A 4. és 5. albekezdésben említett, a szabályok be nem tartását megállapító határozat meghozatalakor a Tanácsban csak azon országokat képviselő tagok szavaznak, amelyek hivatalos pénzneme az euró, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

3. A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében fel kell mérni, és egyúttal el kell végezni a kiadások elemzését is, a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az meghaladja-e a GDP 0,5%-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben; a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy annak az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5%-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam

■ túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a **jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét** – és ha a stabilitási programban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Az eltérés ugyancsak nem tekinthető jelentősnek, **ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az EU egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.**”

6. Az 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. „(1) A ■ **részt nem vevő** tagállamok mindegyike az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtja a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy konvergenciaprogram formájában, amely lényeges alapot biztosít **az államháztartás fenntarthatósága számára, amely kedvező hatást gyakorol** az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre és a munkahelyteremtésre.”

b) a (2) bekezdés **a), b) és c) pontja** helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – **ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 9. cikk (1) bekezdése szerinti növekedése megteremtésének feltételeit és kritériumait** –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését, a középtávú monetáris politikai célkitűzéseket, e célkitűzéseknek az ár- és árfolyam-stabilitással és a tartós konvergencia elérésével való kapcsolatát;

aa) tájékoztatás az előregedéssel összefüggő és rejtett kötelezettségekről – például az állami garanciákról – amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatás a konvergenciaprogramnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;”

b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a konvergenciaprogram megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az

infláció;

- c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú **pozitív költségvetési** hatásokat – többek között a potenciális **fenntartható** növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;”

ba) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A konvergenciaprogramnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a leginkább naprakész bizottsági – és adott esetben egyéb, független szervek által készített – előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket okfejtéssel ellátva kell leírni, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa), b), c) és d) pontjában említett tájékoztatás pontos jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködve kidolgozott harmonizált keretben határozzák meg.”

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

”3. A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a **megfelelően számszerűsített** tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

4. Az egyes programok tájékoztatást nyújtanak arról, hogy milyen helyet foglalnak el a nemzeti eljárások kontextusában, azaz arról, hogy ismertették-e a programot a nemzeti parlament számára, hogy a nemzeti parlamentnek volt-e lehetősége arra, hogy megvitassa az előző programra vonatkozó tanácsai véleményét, illetve adott esetben bármilyen ajánlást vagy figyelmeztetést, továbbá hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”

7. Az 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8 cikk

1. A konvergenciaprogramokat minden év **áprilisában, lehetőleg április közepéig, de legkésőbb** április 30-ig kell benyújtani.
2. A tagállamok konvergenciaprogramjukat nyilvánosságra hozzák.”.

8. Az 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9 cikk

1. A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a **konvergenciaprogramjaikban** ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e **(ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is)**, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez és a tartós konvergencia eléréséhez.

A Tanács **és a Bizottság** a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban sor került-e fokozottabb korrekciós erőfeszítésekre, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. **Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket. A GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal szembesülő tagállamok esetében** a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5%-ánál. Az ERM2-tagállamok esetében a Tanács **és a Bizottság** megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5%-át véve viszonyítási alapul.

A strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében fel kell mérni, hogy sikerült-e megfelelő eredményeket elérni a középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében, és egyúttal el kell végezni a kiadások elemzését is, a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül. Ebből a célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések ■ hatásával összefüggésben tekintve megfelel-e a következő feltételeknek: ■ :

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lépi túl a **potenciális** GDP-növekedés középtávú **referenciamértékét**, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a **potenciális** GDP-növekedés középtávú **referenciamértékénél** alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a **potenciális** GDP-növekedés középtávú **referenciamértékétől**, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;

- c) *azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket*, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem szabad beleszámítani sem a kamatkiadásokat, sem az uniós programokra fordított azon kiadásokat, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokat érintő nem diszkrecionális változásokat.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevételnövekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli kilátásokra vonatkozó, illetve a múltbeli tendenciákon alapuló előrejelzések alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételkor a Tanács **és a Bizottság** – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális *fenntartható* növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú *pozitív költségvetési* hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát igazolhatóan befolyásolják.

Különleges figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reform által *az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak*, azzal a feltétellel, ■ hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre.

A Tanács **és a Bizottság** megvizsgálja továbbá, hogy a konvergenciaprogram tartalma elősegíti-e *a tartós és valós konvergencia elérését*, a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és *foglalkoztatáspolitikájára* vonatkozó átfogó iránymutatásoknak. Az ERM2 tagállamok esetében ezenkívül a Tanács megvizsgálja, hogy a konvergenciaprogram tartalma biztosítja-e az árfolyam-mechanizmusban való zökkenőmentes részvételt.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény

*következik be, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euróövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a **harmadik** albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, **azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.***

2. A Tanács *és a Bizottság* a konvergenciaprogram benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi a program vizsgálatát. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt *fogad el* a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel *a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára* – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

9. Az 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10 cikk

1. Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács *és a Bizottság* a tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a konvergenciaprogramok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltéréseinek megállapítására

Emellett a Tanács *és a Bizottság* figyelemmel kíséri a *részt nem vevő* tagállamok gazdaságpolitikáit a konvergenciaprogramok célkitűzéseinek szempontjából annak biztosítása érdekében, hogy politikájuk a stabilitásra irányuljon, és így megelőzzék a reálárfolyam egyenetlenségeit, és a nominális árfolyam túlzott ingadozásait.

2. Az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének *harmadik* albekezdésében említett, *a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való* jelentős, *megállapított* eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelmeztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett korai figyelmeztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelmeztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

Abban az esetben, ha a Tanács a Bizottság ajánlására nem hoz az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács a bizottsági elfogadástól számított tíz napon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

A 4. és 5. albekezdésben említett, a szabályok be nem tartását megállapító határozat meghozatalakor a Tanácsban csak azon országokat képviselő tagok szavaznak, amelyek hivatalos pénzneme az euró, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

3. A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében fel kell mérni, és egyúttal el kell végezni a kiadások elemzését is, a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az meghaladja-e a GDP 0,5%-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben; a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy annak az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5%-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A *kiadások alakulásának eltérése* nem tekintendő *jelentősnek*, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a *jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét* – és ha a *konvergenciaprogramban* meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Az eltérés ugyancsak nem tekinthető jelentősnek, *ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az EU egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.*”

9a. *A szöveg a következő szakasszal egészül ki:*

**„3A. SZAKASZ
A STATISZTIKAI FÜGGETLENSÉG ELVE**

10a cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a többoldalú felügyelet megfelelő és független statisztikai adatokon alapuljon, a tagállamok szavatolják a nemzeti statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, ami megfelel az európai statisztikai gyakorlati kódexben foglaltaknak az európai statisztikáról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban. Ehhez legalább a következőkre van szükség:*

- a) *kizárólag szakmai kritériumokon alapuló, átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlat;*
- b) *éves vagy többéves alapon elkészítendő költségvetési előirányzatok;*
- c) *a kulcsfontosságú statisztikai adatok közzétételi időpontjának meghatározása jóval a közzétételt megelőzően.*

**HL L 87., 2009.3.31, 164. o.”*

9b. *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„-11 cikk

1. *A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet folytat a tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból ellenőrzéseket hajt végre különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam aktuális gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.*

2. *A helyszíni ellenőrzések céljából fokozott ellenőrzésekre kerülhet sor azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában a 6. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk (2)*

bekezdése értelmében ajánlásokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre bocsátják az ellenőrző látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

3. Amennyiben az ellenőrzés olyan tagállamot érint, melynek pénzneme az euró, illetve olyan tagállamot, amely részt vesz az ERM II-ben, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bankot, hogy képviseltesse magát az ellenőrzést végző delegációban.

4. A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatás eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

5. A (2) bekezdésben említett ellenőrző látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.”

9c. *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

*„12a cikk
Felülvizsgálat*

1. Az e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül, majd ezt követően éventenként a Bizottság jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentésben többek között értékelni kell a következőket:

a) a szabályozás hatékonysága, különösen akkor, ha a döntéshozatalra vonatkozó rendelkezések elég határozottnak bizonyultak,

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

2. Amennyiben szükséges, ezt a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri, amely egyúttal a döntéshozatali eljárásokra is kiterjed.

3. A jelentést továbbítják az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

10. A 99. cikkekre való hivatkozások helyébe a rendelet teljes szövegében a 121. cikkekre való hivatkozás lép.

2. cikk

Ez a rendelet *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

Or. en